

РАДУЛ. Един враг по-малко! /следи погледа на Иваница, който гледа ~~към~~
потресен към майка си. Двамата се спунат и подкрепят госпожа
Тамара, която се отпуща в ръцете им /

ТАМАРА /седнала в креслото на Асена/ Иваница...

КАЛОЯН /улавя ръката и /Тук съм, мамо...

ТАМАРА /леко го погалва, с бавно движение, по лицето /

Сега ми е по-добре... /отваря очи /Сине... Да си отивам...

Оставям те сам... Двамата ти братя загинаха от зла ръка...
неверните

Пази се... Пази се от ~~живи~~ приятели, а най-вече от верните...
Идовита

~~живи~~ змия хапе човешкото сърце... Завистта... Пази се... Ти

трябва да живееш... И запомни завета на майка си... Коего си

се зрекъл, да го сториш! Бягай от несправдата, като от най-
злия

~~живи~~ противник... По-добре да думат зли хора за теб, а ти да

си добър, а не да думат лъстиви слава, а ти да си ~~живи~~ лон...

Сбогом, Иване... И никога не оставяй започнатото нещо недовър-
шено ... Освободи поробените си братя... Всички българи...

Докрай... Докрай...

КАЛОЯН Майко... Заклевам се, че ще изпълня завета ти. Докрай... ~~Докрай~~

/Тамара кимва с глава към рамота /Мамо... Мамо....

РАДУЛ Свърши. Майката на Асеновци ни остави...

~~живи~~ /на прага се тъпчат ~~живи~~ близките, занемали в
скръб и почуда /

КАЛОЯН Останах сам. Сам .С народа си...